

FARSKÝ HLÁSNIK

FARSKÝ INFORMAČNÝ LIST

JÚL 2015



ROK ZASVÄTENÉHO ŽIVOTA

Kongregácia Najsvätejšieho Vykupiteľa (CsrR) - redemptoristi - je rehoľné spoločenstvo, ktorého názov pochádza z latinského slova Redemptor - Vykupiteľ. Ich existencia a poslanie sú úzko zviazané s Ježišom Kristom, Vykupiteľom, s jeho poslaním spásy a vykúpenia sveta. Charizma redemptoristov spočíva v ohlasovaní evanjelia najopustenejším. Ich hlavná činnosť sa zameriava na organizovanie ľudových misií. Chcú byť kvasom a soľou pre tento svet. Vznikli v Taliansku a existujú už takmer 300 rokov. Kongregáciu založil Alfonz z Liguori. Bol právnikom, no tejto kariéry sa vzdal, lebo cítil, že ho Boh povoláva, aby sa stal kňazom. Dotkol sa ho život jednoduchých ľudí, ktorí žili v horách neďaleko Neapola a nik sa o nich nestaral. Nikto im nehľasal Božie slovo a nevysluhoval sviatosti. Preto chcel slúžiť práve týmto ľuďom. Pridali sa k nemu aj ďalší muži, a tak v roku 1732 založili Kongregáciu.



V roku 1820 sv. Klement Mária Hofbauer získal povolenie cisára založiť kláštor vo Viedni. Takto si uctievali sv. Klementa ako spoluzakladateľa. V súčasnosti rehoľa jestvuje v 78 krajinách sveta. Štyria svätí a deväť blahoslavení svedčia o veľkosti diela, ktoré konala a neustále koná v Cirkvi. Redemptoristi slúžia Cirkvi rozmanitým spôsobom. Ohlasujú Božie slovo opusteným, chudobným prostredníctvom farských misií, práce vo farnosti, cez rôzne publikácie a štúdiá, pracujú s mládežou a spolupracujú s laikmi. Takto môžu

ohlasovať Božie slovo ľuďom, ktorí by ho inak počuť nemohli. Sú darom pre Cirkev a pre svet, pretože dávajú svoje životy pre službu hojného vykúpenia Ježiša Krista. Týchto ľudí sa tak veľmi dotkla Božia láska, že sú ochotní vydať svoje životy, aby aj druhí milovali Boha.

Na Slovensko prišli redemptoristi z Čiech roku 1921 do Stropkova, kde založili prvý kláštor. V súčasnosti majú 2 viceprovincie: bratislavskú (rímskokatolícku) a michalovskú (gréckokatolícku). Obidve patria pod Pražskú provinciu. Rímskokatolícki redemptoristi pôsobia v Bratislave, Kostolnej pri Trenčíne, Podolínci, v Banskej Bystrici (Radvaň) a v Gaboltove. Gréckokatolícki redemptoristi majú kláštory v Michalovciach, Stropkove a v Starej Ľubovni. Venujú sa apoštolátu tlače, kde prostredníctvom internetu, časopisov Misionár a Slovo medzi nami a rôznych publikácií chcú šíriť hodnotnú duchovnú kresťanskú literatúru, ktorá prináša poučenie i povzbudenie vo viere. Okrem toho sa venujú práci s mládežou a deťmi, katechizácii, ale predovšetkým evanjelizácii formou misií, duchovných cvičení a obnov, ktoré sú ich prvoradým poslaním, aby sa Božie slovo mohlo dostať ku každému. Na ľudových misiách spolupracujú s laickými spoločenstvami (Rieka života, Kalvari). Základná formácia trvá asi 7 rokov. Medzi redemptoristov patrili aj blahoslavený Metod Dominik Trčka. Šíriteľom úcty k nemu sú v súčasnosti práve redemptoristi. Okrem hlásania Božieho slova a ľudových misií založil spoločenstvá Matky Ustavičnej Pomoci a modlitby svätého ruženca. Pod jeho vedením sa pastoračná činnosť redemptoristov rozšírila na celý Zemplín. Po obnovení Gréckokatolíckej cirkvi preniesli v roku 1969 jeho pozostatky do chrámu Svätého Ducha v Michalovciach, kde sa nachádzajú dodnes. V roku 2001 ho Ján Pavol II. vyhlásil v Ríme za blahoslaveného. Pravidelne každý mesiac (vždy 25.) organizujú v Michalovciach modlitby za uzdravenie duše i tela pri relikviách tohto mučeníka spojené s pomazaním olejom.

S redemptoristami sú úzko spojené aj sestry redemptoristky (OSrR), ktoré vznikli v roku 1731. Ich zakladateľkou bola Mária Celesta Crostarosová. Svoje duchovné dcéry v rehoľnej rodine Najsvätejšieho Vykupiteľa zverila mocnému príhovoru sv. archanjela Michala, sv. Jozefa, sv. Jána Krstiteľa, sv. Márie Magdalény – hlavným patrónom rehole. Majú v Cirkvi svoje osobitné poslanie – byť jasným a žiarivým svedectvom lásky, ktorou nás Boh miluje v Kristovi. Túto ich charizmu realizujú skrze život modlitby, vzájomnú lásku v spoločenstve a evanjeliou pohostinnosť. Ich život je upriamený na osobný vzťah s Bohom. Prvenstvo nezohrávajú charitatívne alebo evanjelizačné die-

(Pokračovanie na strane 2)

SVÄTEC MESIACA

Blahoslavený Peter Pavol Gojdič, biskup a mučeník

Pavol Gojdič sa narodil 17. júla 1888 v Ruských Pekľanoch, neďaleko Prešova v rodine gréckokatolíckeho kňaza. Základné vzdelanie nadobudol v Cigeľke, neskôr v Bardejove a v Prešove. Maturitu získal na Gymnáziu v Prešove v roku 1907. Nasledujúc Boží hlas, ktorý ho volal ku kňazstvu, nastúpil na štúdium teológie v Prešove. Keďže dosahoval vynikajúce výsledky, bol po roku poslaný na ďalšie štúdiá do Budapešti. Aj tu sa snažil viesť hlboký duchovný život. Na veľké prekvapenie všetkých vstúpil 20. júla 1922 do Rádu sv. Bazila Veľkého na Černečej Hore pri Mukačeve, kde prijal 27. januára 1923 meno Pavol. Stalo sa tak pre jeho skromnosť, pokoru, túžbu žiť v askéze, a tak slúžiť Pánu Bohu. Božia vôľa však bola iná a tá ho predurčila na vysokú dušpastersku úlohu v službe biskupa. Dňa 14. septembra 1926 bol menovaný za apoštolského administrátora prešovskej eparchie. Ako biskup sa zaslúžil o povznesenie duchovného života kňazov aj veriacich. Vďaka jeho usilovnosti bol postavený v Prešove sirotinec, výrazné boli jeho aktivity v oblasti školstva, o čom svedčí založenie Gréckokatolíckeho gymnázia v Prešove v roku 1936. Podporoval aj učiteľskú akadémiu, seminár, internáty. Všetomže sa staral o vydávanie duchovnej literatúry. Za jeho láskavý, pozorný a dobročinný vzťah k ľuďom sa mu dostalo uznania, keď ho nazývali „mužom zlatého srdca“. Devízou biskupa Pavla bola aj vrúcna láska k Eucharistickému Spasiteľovi, neustále posilňovaná adoráciou pred najsvätejšou Eucharistiou v biskupskej kaplnke. Ďalšou črtou jeho duchovného života bola veľká úcta k Božskému Srdcu. Bol aj veľkým ctiteľom Matky Božej a ako mariánsky ctiteľ mal vo svojej biskupskej kaplnke obraz Klokočovskej Panny Márie, pred ktorým sa denne modlil a porúčal seba i celú eparchiu pod jej ochranu.

V zložitých podmienkach Slovenského štátu sa jeho osoba stala „trňom v oku“ vtedajších vládných predstaviteľov, a preto sám požiadal o abdikáciu. Avšak vtedajší Svätý Otec jeho abdikáciu nielenže neprijal, ale ho menoval za prešovského sídelného biskupa. Biskup Gojdič odmietol komunistickú stranou a štátnou mocou podporovanú snahu o prestup gréckokatolíkov na pravoslávie, hoci vedel, že sa tým sám vystaví prenasledovaniu a väzeniu, ba aj smrti. Postupne ho izolovali od duchovenstva a veriacich. Hoci bol vystavený veľkému tlaku, aby sa zriekol katolíckej viery a pretrhol jednotu s pápežom, všetky lákavé ponuky odmietol. Dňa 28. apríla 1950 bol biskup Pavol Gojdič zatknutý a internovaný. Začala sa tak jeho krížová cesta mnohými väznicami bývalého Česko-Slovenska, z ktorých ho oslobodila až smrť. Bol vystavovaný fyzickému a psychickému nátlaku, bol ponižovaný, musel vykonávať najťažšie a najpodradnejšie práce. Každú chvíľu využíval na modlitbu a tajne slúžil sv. liturgie. Zomrel 17. júla 1960, teda v deň svojich narodenín vo veku 72 rokov vo väzenskej nemocnici v Leopoldove na následky tam získaných chorôb v dôsledku zlého zaobchádzania. Jeho pozostatky sú uložené v sarkofágu prešovskej katedrály sv. Jána Krstiteľa. Beatifikovaný bol 4. novembra 2001 pápežom Jánom Pavlom II. v Ríme.

(www.zivotopisysvatych.sk/pavol-gojdic/)

la, ale komunitná a osobná modlitba. Okrem toho chcú iných viesť k hlbokému osobnému vzťahu s Bohom. Ich kláštor je miesto, kde sa ľudia môžu stíšiť a prehĺbiť svoj vzťah s Bohom formou duchovných cvičení alebo stretnutí so sestrami a modliť sa spolu s nimi. Reholu spájajú s pátrami redemptoristami nielen spoločné začiatky, ale taktiež misia, ktorou je hlásanie hojného vykúpenia. Pátri svojimi misiami prinášajú ľuďom Ježiša, ktorý chodil a hlásal Božie kráľovstvo, Ježiša, ktorý sám osobne hľadal každú stratenú ovečku. Roky žijú spolu v komunite, zotrvávajú na modlitbách v prítomnosti Eucharistického Krista a vytvárajú tak miesto, kde Boh s otvorenou náručou čaká každého, kto sa rozhodol vykročiť k nemu, každého kto ho s úprimným srdcom hľadá. Do ich modlitieb zahŕňajú celý svet, zvlášť miestnu Cirkev, kňazov a všetkých tých, ktorí ich s dôverou prosia o príhovor pred Pánom. Zvlášť sa modlia za tých a v mene tých, ktorí ešte nepoznali Boha a jeho lásku. Svojou modlitbou príhovorom sprevádzajú aj bratov redemptoristov. Modlia sa nielen za nich, ale aj za konkrétne farnosti, v ktorých pátri redemptoristi hlásajú ľudové misie. Začiatky pôsobenia redemptoristiek na Slovensku Pán pripravil v roku 2002 v Sačurove, odkiaľ sa v roku 2007 presťahovali do nového kláštora vo Vranove n/ T – Lomnici (gréckokatolícky). Okrem toho majú kláštor aj v Kežmarku. O tom, že každý človek je jedinečný, neopakovateľný, nekonečne Bohom milovaným dieťaťom má pripomínať aj ich rehoľné rúcho tmavočervenej farby.

FARSKÁ RADA POD DROBNOHLĎADOM

Stretnutia Farskej pastoračnej rady (FPR)

Stretnutia FPR by sa mali konať minimálne dvakrát do roka. Stretnutiam predsedá farár. Bez neho nemá byť žiadne stretnutie.

Stretnutie FPR sa môže konať, ak sa zišla aspoň polovica členov. Farár je na prvom mieste ten, kto vyberá program. Ostatní členovia môžu k programu pridať ďalšie body. Program by mal zahŕňať veci týkajúce sa poslania Cirkvi, t. j. plný rozsah pastoračných aktivít, ktoré uschopnia toto osobitné spoločenstvo viery pozornejšie počúvať Božie slovo a preniesť ho do každodenného života farnosti.

Obdobie členstva

Okrem farára je členstvo vo FPR na päť rokov. Avšak po uplynutí tejto doby môžu byť členovia opätovne zvolení alebo menovaní. Ak sú na to závažné dôvody, možno niekoho pozbaviť členstva FPR. Urobí tak farár po porade s celou FPR a po vypočutí si mienky svojho dekana. Keďže FPR je svojou vlastnou povahou poradcom farárovi, jej činnosť prestáva, keď sa farnosť uprázdni. Hneď ako je ustanovený farár – nie však administrátor – môže doterajšiu FPR potvrdiť na zostávajúce obdobie alebo do dvoch mesiacov pristúpi k novým voľbám a najneskôr do mesiaca po voľbách zvolá prvé zasadanie.

(www.ke-arcidieceza.sk – štatút FER)

ZO ŽIVOTA FARNOSTI A CIRKVI

Levočská púť 2015 (4.-5. júl)

Mariánska hora v Levoči patrí k najstarším a najznámejším pútnickým miestam na Slovensku. Každoročná púť sa tu koná v prvú júlovú nedeľu od čias, keď minoriti šíriaci mariánsku úctu koncom 14. storočia zasvätili kaplnku na hore sviatku Navštívenia Panny Márie.

Arcidiecézna púť k Panne Márii Karmelskej - Gaboltov 2015

Farnosť Gaboltov je hlavným pútnickým miestom Košickej arcidiecézy a spravujú ju pátri redemptoristi. Tohtoročná hlavná púť sa bude konať v dňoch 16.7.2015 (štv) a 18. –19.7.2015 (so - ne).

Národné stretnutie mládeže P15

Uskutoční sa v Poprade v dňoch 31.7.-2.8.2015. Motto stretnutia: "Blahoslavení čistého srdca, lebo onividia Boha." (Mt 5,8).

PROGRAM SVÄTÝCH OMŠÍ JÚL 2015

Dátum	Deň	Miesto	Čas
01.07.	streda	PA	18:00
02.07.	štvrtok	PA	18:00
03.07.	piatok	BO	17:00
		PA	18:00
04.07.	sobota	PA	18:00
05.07.	15. nedeľa cez rok	PA	09:30
		BO	11:00
06.07.	pondelok	PA	18:00
07.07.	utorok	BO	18:00
08.07.	streda	PA	07:30
09.07.	štvrtok	PA	18:00
10.07.	piatok	PA	18:00
11.07.	sobota	PA	18:00
12.07.	16. nedeľa cez rok	BO	08:00
		PA	09:00
13.07.	pondelok	PA	18:00
14.07.	utorok	BO	18:00
15.07.	streda	PA	07:30
16.07.	štvrtok	PA	18:00
17.07.	piatok	PA	18:00
18.07.	sobota	PA	07:30
19.07.	17. nedeľa cez rok (svätá liturgia)	BO	08:00
	Zbierka na opravu farského kostola	PA	09:30
20.07.	pondelok		
21.07.	utorok		
22.07.	streda		
23.07.	štvrtok		
24.07.	piatok		
25.07.	sobota	BO	18:00
26.07.	18. nedeľa cez rok	DV	08:00
	(svätá liturgia)	PA	08:00
		PA	09:30
	(odpustová slávnosť)	BO	11:00
27.07.	pondelok	PA	18:00
28.07.	utorok	BO	18:00
29.07.	streda	PA	07:30
30.07.	štvrtok	PA	18:00
31.07.	piatok	PA	18:00

Tento program je iba orientačný pre dopredu nepredvídané okolnosti. Rozhodujúce sú oznamy, ktoré sa čítajú a zverejňujú po nedeľnej svätej omši.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Parchovany pre vnútornú potrebu.

Za vydanie zodpovedá správca farnosti s redakčnou radou. Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov a nezodpovedá za prípadné porušenie autorského zákona. Kontakt: telefón - 0948 702 271, e-mail: parchovany@rimkat.sk